

Až přestaneš se ptát

Jiří Schelinger

Až přestaneš se ptát proč listí stromů opadá,
až přestaneš se ptát proč růže zvolna uvadá,
růže co kvetla pro lásku u cesty z modrých oblázků
já budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až přestaneš se prát a prakem střílet na dálku,
až přestaneš si hrát na dvorku s dětmi na válku,
hračky co máš ke střílení uložím v temném sklepení,
pak budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až přestaneš se ptát kam ptáci táhnou oblohou,
než začnou ledy tát tak zůstat přeci nemohou,
až přiletí zas nazpátek z krajiny dětských otázek,
já budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až jednou budeš stát na dlouhý cestě neznámý,
a s životem se prát sám bez táty a bez mámy,
až zazní zvony půlnoční a zavládne klid vánoční,
já budu klidně spát, já budu klidně spát, já budu klidně spát..

.